

Udskriftsdato: 27. marts 2023

CIR1H nr 9074 af 10/02/2020 (Historisk)

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Udlevering til Danmark

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: CMS VB 7859

Senere ændringer til forskriften

CIR1H nr 9139 af 01/01/2022

Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet: Udlevering til Danmark

1. Overblik og tjekliste

1.1. Indledning

I forbindelse med efterforskning eller behandling af en dansk straffesag kan der opstå behov for, at en mistænkt, sigtet eller domfældt udleveres fra udlandet til Danmark. I disse situationer vil den pågældende ofte skulle efterlyses internationalt med henblik på at begære udlevering til Danmark.

Udlevering kræver, at den pågældende er mistænkt, sigtet, tiltalt eller dømt for et strafbart forhold i Danmark. Der kan således ikke ske udlevering af personer, som f.eks. er stukket af fra en institutionsanbringelse i de sociale myndigheders regi.

For at efterlyse den pågældende internationalt kræves, at der er udstedt en arrestordre af en dansk domstol. Dette skal ske i form af en europæisk arrestordre (EAW). For udstedelse af en arrestordre kræves, at der forinden er afsagt en kendelse om fængsling fra en dansk domstol eller der foreligger en endelig, eksigibel dom.

Hvis der allerede foreligger en eksigibel dom kan retten behandle sagen og udstede en EAW på anklagemyndighedens begæring uden afholdelse af retsmøde.

I særligt hastende tilfælde, hvor efterlysning skal iværksættes straks henvises til vejledningens pkt. 3.

En arrestordre udstedes på en særlig formular vedlagt rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Se nærmere om udfærdigelse af en EAW vejledningens pkt. 5.

2. Politiets efterforskning og sagsbehandling

2.1. Fængslingskendelse samt udstedelse af europæisk arrestordre

Såfremt en person, der er mistænkt eller sigtet i en dansk straffesag, ønskes udleveret fra udlandet skal politiet på baggrund af den danske straffesag udarbejde sædvanligt materiale til brug for fremstilling i grundlovsforhør.

Fremstilling sker in absentia efter retsplejelovens § 764, stk. 2, og fængsling kan begæres efter reglerne i retsplejelovens § 762. En fremstilling med henblik på udlevering adskiller sig alene fra en almindelig fremstilling ved, at den pågældende ikke er tilstede. I forbindelse med retsmødet skal retten ligeledes anmodes om at udstede en EAW. Til brug for retsmødet sender anklagemyndigheden en udfyldt digital udgave af arrestordreformulareren til retten, eller medbringer en digital udgave, der kan overgives til retten.

Når retten har afsagt fængslingskendelse gennemgår mødende anklager arrestordren, inden retten træffer beslutning om udstedelse. Det forudsættes, at retten i forbindelse med retsmødet udsteder arrestordren eller træffer afgørelse om, at betingelserne herfor ikke er tilstede. Hvis betingelserne for fængsling ikke er opfyldt, kan der ikke udstedes en arrestordre.

Er der tale om efterlysning til fuldbyrdelse af en endelig, eksigibel dom, indbringer anklagemyndigheden sagen for retten med henblik på udstedelse af en arrestordre. I tilfælde, hvor der foreligger en eksigibel dom kan retten udfærdige en arrestordre uden særskilt fængslingskendelse. Dette kræver dog, at pågældende enten var tilstede ved dommens afsigelse eller efterfølgende har fået dommen forkyndt, samt at pågældende unddrager sig straffuldbyrdelse i sagen, enten ved at flygte fra varetægtsfængsling (efter dom) eller afsoning. Er pågældende udeblevet fra indkaldelse til afsoning, bør man sikre sig, at pågældende er blevet behørigt indkaldt inden efterlysning. Såfremt pågældende bor i udlandet, bør man, f.eks. via kontakt til myndighederne i det pågældende land, undersøge, om pågældende er registreret på den adresse, som indkaldelsen er sendt til.

Efter indhentelse af fængslingskendelse og EAW afhænger den videre fremgangsmåde af, om politiet er bekendt med den pågældendes opholdssted i udlandet eller ej.

2.2 Ukendt opholdssted

2.2.1 International efterlysning

Hvis den pågældende persons opholdssted i udlandet er ukendt, kan der på baggrund af en EAW foretages efterlysning af den pågældende i Schengen-informationssystemet (SIS) og/eller i Interpol.

Den internationale efterlysning oprettes af Rigspolitiet, International Kommunikation. Politikredsen fremsender umiddelbart efter modtagelsen den dommerudstedte EAW på dansk til Rigspolitiet med anmodning om international efterlysning. Kopi af EAW'en sendes samtidig til Rigsadvokaten.

Det lokale embede bør forinden Rigspolitiet anmodes om at efterlyse pågældende gøre sig klart, om der ønskes efterlysning i SIS alene, eller om der også ønskes efterlysning i Interpol. Der kan være grunde til, at en efterlysning alene ønskes i SIS, fx hvis det formodes at personen opholder sig i et land, som ikke udleverer til Danmark, eller hvor det er forbundet med store udfordringer at få gennemført en udlevering. I sådanne tilfælde, og hvis det formodes at pågældende rejser rundt, kan det være strategisk alene at have en efterlysning i SIS, hvor udlevering sker efter forenklede procedurer. Rigsadvokatens Internationale Enhed kan kontaktes for råd.

Når arrestordren oprettes som efterlysning i SIS, foretager Rigspolitiet, International Kommunikation, en oversættelse til engelsk af de mest centrale punkter i arrestordren. Dette oprettes som en komprimeret udgave af arrestordren i en såkaldt "A-formular".

Når efterlysningen er oprettet afventes, at den pågældende anholdes i udlandet.

2.2.2 Efter anholdelse i udlandet

Som udgangspunkt vil oplysningen om anholdelse i udlandet blive meddelt politikredsen via Rigspolitiet, International Kommunikation.

Når den pågældende person er anholdt i udlandet vil den efterfølgende procedure afhænge af i hvilket land, den pågældende er blevet anholdt.

Der er således forskellige fremgangsmåder afhængig af, om den pågældende er pågrebet i et EU-land, et andet nordisk land eller et tredjeland.

2.2.3 Anholdt i et EU-land

Når der i et andet EU-land skal træffes afgørelse om udlevering til Danmark, sker dette som altovervejende hovedregel alene på baggrund af oplysningerne i EAW'en jf. EU rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre. Det pågældende EU-land vil derfor ved meddelelsen om anholdelsen via Rigspolitiet, International Kommunikation, samtidig anmode de danske myndigheder om fremsendelse af en oversat

EAW. Dette skal foretages hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden for en evt. frist angivet af de udenlandske myndigheder.

Politikredsen forestår herefter oversættelse af EAW'en til det pågældende sprog og fremsendelse af EAW'en til den kompetente judicielle myndighed i det land, der har tilbageholdt den efterlyste person. Se pkt. 4.1 vedrørende hvilke sprog, der kan oversættes til samt anvendelse af udenlandske EAW-formularer.

Oplysning om rette myndighed vil som udgangspunkt fremgå af meddelelsen om anholdelsen modtaget via Rigspolitiet. I fald sådan myndighed ikke er oplyst, kan du finde kontaktoplysninger på rette myndighed i ATLAS-funktionen på hjemmesiden for Det Europæiske Retlige Netværk. Fremsendelse kan også ske gennem Rigspolitiet, International Kommunikation. I alle tilfælde skal Rigspolitiet orienteres om fremsendelsen af den oversatte EAW.

Hvis myndighederne i udlandet undtagelsesvis har brug for yderligere oplysninger for at kunne træffe afgørelse om udlevering til Danmark besvares disse henvendelser som udgangspunkt af Rigsadvokaten, der i henhold til EU-rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre er udpeget som central myndighed. I fald politikredsen modtager forespørgsel om yderligere oplysninger direkte fra udlandet bedes svar fremsendt via Rigsadvokaten.

Når de udenlandske myndigheder har truffet afgørelse om udlevering forestås den nærmere overlevering af politikredsen i samarbejde med de udenlandske myndigheder se nærmere pkt. 6.

2.2.4 Anholdt i andet nordisk land

Hvis den pågældende bliver anholdt i et andet nordisk land behandles sagen efter reglerne om den nordiske arrestordre (NAW) jf. konventionen af 15. december 2005 om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande.

Er der tidligere udstedt en EAW, og anholdes den pågældende i et nordisk land, behandles udleveringen uden, at der skal udfærdiges en ny NAW jf. konventionens artikel 1(2). Den original EAW på dansk kan anvendes uden oversættelse. Da Norge og Island ligeledes er omfattet af rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, vil der således som altovervejende hovedregel ikke længere skulle udfærdiges en NAW.

Arrestordren fremsendes direkte til den regionale anklagemyndighed i det nordiske land, hvor pågældende er tilbageholdt eller formodes at opholde sig. Du kan finde kontaktoplysninger om rette myndighed i ATLAS-funktionen på hjemmesiden for Det Europæiske Retlige Netværk. I særligt hastende tilfælde kan arrestordren tillige fremsendes gennem Rigspolitiet, International Kommunikation.

Eventuel udveksling af oplysninger med myndighederne i udlandet forestår politikredsen som udgangspunkt selv, ligesom den praktiske gennemførelse af selve udleveringen aftales mellem politikredsen og de udenlandske myndigheder.

2.2.5 Anholdt i tredjeland

Anmodning om udlevering af en eftersøgt fra et tredjeland til Danmark er ikke omfattet af de nyere, mere smidige regler om den europæiske arrestordre. Udlevering kan i stedet ske efter enten:

- Europarådets Udleveringskonvention fra 1957 med tillægsprotokoller,
- en aftale mellem Danmark og det pågældende land (USA eller Canada) eller
- principperne i udleveringskonventionen, såfremt det pågældende tredjeland ikke har tiltrådt konventionen.

På baggrund af fængslingskendelsen udfærdiger politikredsen en udleveringsanmodning. En udleveringsanmodning til et tredjeland skal udfærdiges i tekst ligesom en retsanmodning, idet der ikke findes en formular svarende til arrestordren. Anmodningen skal ledsages af diverse bilag angivet i den konvention eller aftale, som anmodningen henviser til.

Du kan finde koncept til udleveringsanmodning i anklagemyndighedens dokumentindsamling her. De typiske medfølgende bilag er:

- fængslingskendelsen,
- relevante bestemmelser fra straffe- og retsplejeloven og
- den internationale efterlysning fra Interpol, såfremt pågældende allerede er efterlyst (også kaldet et "rødt hjørne" eller "red notice"). Sidstnævnte kan rekvireres hos Rigspolitiet, International Kommunikation.

Anmodningen sendes i underskrevet, oversat og notarpåtegnet version inklusiv relevante bilag til Rigsadvokaten. Se nærmere om oversættelse under pkt. 4. Både anmodningen og oversættelsen skal foreligge i 2 eksemplarer samt en digital version. I særlige sager bør anmodningen forelægges for den regionale statsadvokat.

Rigsadvokaten fremsender som central myndighed anmodningen til det pågældende land med en følgeskrivelse. Anmodningen sendes via Udenrigsministeriet til de kompetente judicielle myndigheder i det pågældende land. I hastende tilfælde kan Rigsadvokaten, eller politikredsen efter aftale, også sende anmodningen via Interpol.

Eventuel yderligere kontakt med anholdelseslandet sker som udgangspunkt via Rigsadvokaten, mens den praktiske gennemførelse af udleveringen aftales mellem politikredsen og de relevante udenlandske myndigheder.

2.3 Kendt opholdssted

I fald den eftersøgte opholdssted i udlandet allerede er kendt kan international efterlysning undlades, og anmodning om udlevering foretages direkte til myndighederne i det pågældende land. Det bør dog nøje overvejes, om der eventuelt samtidig med den direkte henvendelse til udlandet samtidig bør oprettes en international efterlysning. Dette vil særligt være relevant, hvis oplysningerne om opholdssted er usikre, eller der er en risiko for at den pågældende vil kunne nå at flygte, inden de udenlandske myndigheder kan foretage en anholdelse.

Hvis den pågældende person allerede er anholdt af udenlandske myndigheder vil der ofte ikke være behov for en international efterlysning.

I de situationer, hvor der ikke er behov for en international efterlysning indhentes fængslingskendelse og EAW til brug for udlevering til Danmark.

Den videre fremgangsmåde afhænger nu af, om den pågældende opholder sig i et EU-land, et nordisk land eller et tredjeland.

2.3.1 Pågældende befinder sig i et EU-land

2.3.1.1 Personen er ikke anholdt, men har opholdsadresse i EU

Af praktiske årsager følges som udgangspunkt proceduren for udstedelse af en international efterlysning. Dog vil Rigspolitiet, International Kommunikation i forbindelse med efterlysningen i SIS gøre særskilt opmærksom på opholdsadressen over for det land, hvor pågældende formodes at opholde sig.

2.3.1.2 Personen er tilbageholdt i et EU-land

Udlevering til Danmark fra et andet EU-land sker som nævnt efter reglerne om den europæiske arrestordre, og der skal derfor indledningsvis indhentes fængslingskendelse samt udstedes en EAW af en dansk domstol.

Efter indhentelse af en EAW ved domstolene følges samme fremgangsmåde som angivet i pkt. 2.2.3, nemlig, oversættelse og fremsendelse af EAW'en til den kompetente judicielle myndighed i det land, der har tilbageholdt den efterlyste. Desuden sendes arrestordren til Rigspolitiet, International Kommunikation og Rigsadvokaten til orientering. Se nærmere om oversættelse under pkt. 4.

Du kan finde kontaktoplysninger på rette myndighed i ATLAS-funktionen på hjemmesiden for Det Europæiske Retlige Netværk. Fremsendelse kan også ske gennem Rigspolitiet, International Kommunikation.

2.3.2 Pågældende befinder sig i Norden

Er kredsens bekendt med, at personen, som ønskes udleveret til Danmark, befinder sig i Norden¹, behandles sagen efter reglerne om den nordiske arrestordre (NAW). Dette vil f.eks. være tilfældet, hvis den pågældende allerede er tilbageholdt af politiet i et andet nordisk land, eller hvis pågældende har fast eller kendt opholdsadresse i et nordisk land.

Der skal imidlertid stadig indhentes en kendelse om fængsling in absentia eller foreligge en endelig eksigibel dom.

Arrestordren fremsendes direkte af politikredsen til den regionale anklagemyndighed i det nordiske land, hvor pågældende er tilbageholdt eller formodes at opholde sig. Du kan finde kontaktoplysninger om rette myndighed i ATLAS-funktionen på hjemmesiden for Det Europæiske Retlige Netværk. I særligt hastende tilfælde kan arrestordren tillige fremsendes gennem Rigspolitiet, International Kommunikation.

Er der tidligere udstedt en europæisk arrestordre (EAW), og anholdes den pågældende i et nordisk land, behandles udleveringen efter reglerne om den nordiske arrestordre, uden at der skal udfærdiges en ny

NAW, jf. konventionen af 15. december 2005 om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande artikel 1(2).

En EAW til et andet nordisk land skal ikke oversættes, men kan fremsendes på dansk.

En NAW vil som udgangspunkt alene skulle udstedes, hvis betingelserne for at udstede en EAW ikke er opfyldt eller i tilfælde, hvor der foreligger en eksigibel dom, og politikredsen derfor kan udstede en NAW uden at indhente en fængslingskendelse.

2.3.3 Pågældende befinder sig i et tredjeland

Der henvises som udgangspunkt til fremgangsmåden beskrevet i afsnit 2.2.3. vedrørende personer anholdt i et tredjeland efter at have været internationalt efterlyst.

Efter indhentelse af fængslingskendelse og EAW ved retten, udarbejder anklagemyndigheden ved politikredsen således en udleveringsanmodning, der via Rigsadvokaten fremsendes til de kompetente myndigheder i det pågældende land.

3. Særligt hastende efterlysninger

Der kan forekomme tilfælde, hvor der er behov for straks at udstede en international efterlysning, og hvor der er risiko for, at en mistænkt forsvinder, hvis den sædvanlige fremgangsmåde afventes.

Det vil i sagens natur være ganske undtagelsesvist, at denne særlige procedure anvendes, f.eks. i forbindelse med en igangværende børnebortførelse eller en gerningsmand på flugt fra en alvorlig forbrydelse.

Hvis der er behov for at få efterlyst en gerningsmand, og sagens konkrete omstændigheder tilsiger, at man ikke kan vente på at få en kendelse om fængsling in absentia og udstedt en arrestordre, kan Rigsadvokaten godkende, at pågældende person efterlyses internationalt. I så fald skal man inden for almindelig kontortid ringe til Rigsadvokatens Internationale Enhed, 7268 9082 og ellers til Rigsadvokatens vagttelefon, 7268 9017, der besvares døgnet rundt. Det understreges, at der skal være tale om ganske særlige og hastende omstændigheder.

Rigsadvokaten vurderer på baggrund af kredsens oplysninger om sagen og den mistænkte, om betingelserne for varetægtsfængsling in absentia må antages at være opfyldt, og om den pågældende må formodes at være flygtet fra Danmark.

Hvis Rigsadvokaten godkender, at efterlysningen kan foretages straks og uden fængslingskendelse, skal politikredsen bede Rigspolitiet, International Kommunikation om at oprette efterlysningen. Herefter skal der snarest muligt, dvs. så snart retten kan sættes, indhentes en fængslingskendelse in absentia og en europæisk arrestordre, der straks skal fremsendes til Rigspolitiet, International Kommunikation.

4. Sprog

4.1. Europæisk arrestordre (EAW)

En europæisk arrestordre udstedes som udgangspunkt på dansk.

Først når den efterlyste er anholdt, skal der ske oversættelse af arrestordren til et sprog, som accepteres af det pågældende land. Det pågældende land vil sædvanligvis via Rigspolitiet, International Kommunikation gøre opmærksom på, hvilket sprog de ønsker oversættelse til, og inden for hvilken tidsfrist, oversættelse skal være modtaget. Her kan du se, hvilke sprog, der accepteres af de enkelte EU-lande, og hvilke tidsfrister de enkelte lande har angivet.

Det er politikredsen som forestår oversættelse af EAW'en. Opmærksomheden henledes i den forbindelse på, at selve skabelonen til arrestordren allerede er oversat til alle EU-sprog, således at alene det udfyldte indhold skal oversættes ved tolk. Du kan finde alle sprogversionerne af skabelonen på EJNs hjemmeside her.

En europæisk arrestordre til et af de øvrige nordiske lande kan altid fremsendes på dansk.

4.2. Nordisk arrestordre (NAW)

Den nordiske arrestordre kan fremsendes på dansk, ligesom Danmark har accepteret at modtage på dansk, engelsk, norsk eller svensk.

4.3. Anmodning til tredjeland

En anmodning om udlevering udfærdiges som udgangspunkt på dansk, hvorefter anmodningen og de medfølgende bilag skal oversættes til hovedsproget eller et andet officielt sprog i det land som anmodningen sendes til.

Da anmodningen som udgangspunkt skal fremsendes via Udenrigsministeriet og diplomatiske kanaler, skal oversættelserne være notarpåtegnede, hvilket tolken skal anmodes om at forestå.

En notarpåtegning bekræfter identiteten på den person, som underskriver oversættelsen. Notarpåtegning af dokumenterne gør, at Udenrigsministeriet kan legalisere dokumenterne, således at disse kan sendes ad diplomatisk vej til modtagerlandets Udenrigsministerium.

På grund af den store forskel på de krav, der stilles i forskellige tredjelande, vil det være hensigtsmæssigt, at der tidligt tages kontakt til Rigsadvokaten for at afklare den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde i den konkrete sag.

I forhold til oversættelse af relevant lovtæst henledes opmærksomheden på, at der via Karnov er adgang til straffeloven og dele af retsplejeloven på engelsk.

5. Jura

Behandlingen af sager om udlevering til Danmark er foreskrevet i udleveringslovens kapitel 7. De nærmere betingelser for udlevering til Danmark findes imidlertid i den internationale retsakt, som regulerer udleveringsspørgsmål mellem Danmark og det pågældende land. Derudover kan der være særlige

bestemmelser om udlevering i andre konventioner, f.eks. FN konventionen imod ulovlig handel med narkotika.

5.1. Betingelserne for udstedelse af en arrestordre

5.1.1. Europæisk arrestordre (EAW)

Udstedelse af en EAW skal ske i overensstemmelse med rammeafgårelsen af 13. juni 2002 (2002/584/RIA) om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne.

Den europæiske arrestordre er baseret på princippet om gensidig anerkendelse og forpligter medlemsstaterne til at udlevere en eftersøgt person, såfremt betingelserne i rammeafgårelsen er opfyldt.

Der kan ske udlevering til:

- straffuldbyrdelse, hvis pågældende er idømt mindst 4 måneders fængsel
- strafforfølgning, hvis forbrydelsen kan straffes med fængsel i 1 år eller mere.

Udlevering sker uden kontrol af dobbelt strafbarhed, såfremt der er tale om en forbrydelse omfattet af positivlisten, som kan straffes med fængsel i 3 år eller mere i udstedelseslandet. Positivlisten er en udtømmende række forbrydelser forhandlet af medlemslandene. Listen fremgår af artikel 2, stk. 2 samt EAW formularens punkt e).

Er forholdet ikke omfattet af positivlisten, kan udlevering ske, hvis forbrydelsen også er strafbar i det udleverende land, jf. artikel 2, stk. 4.

Udlevering kan ske for flere forhold, selvom kun et af forholdene opfylder betingelserne i rammeafgårelsen.

Artikel 8 angiver de oplysninger, som skal fremgå af en EAW. Se nærmere pkt. 6.

5.1.2. Nordisk arrestordre (NAW)

Udstedelse af en NAW skal ske i overensstemmelse med konventionen af 15. december 2005 om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande. Kompetencen til at udstede en NAW ligger hos anklagemyndigheden jf. udleveringslovens § 50, stk. 1 samt Danmarks erklæring i forbindelse med ratifikation af konventionen.

Den nordiske arrestordre er baseret på princippet om gensidig anerkendelse, og forpligter medlemsstaterne til at udlevere en eftersøgt person, såfremt betingelserne i konventionen er opfyldt.

Der kan udstedes en NAW, hvis den mistænkte kan straffes med eller er idømt frihedsstraf. Der kan ske udlevering for flere forhold, selvom kun ét af forholdene opfylder betingelserne, og udlevering skal ske uden kontrol af dobbelt strafbarhed.

Artikel 7 angiver de oplysninger, som skal fremgå af en NAW, herunder, om der foreligger en endelig dom eller en anholdelsesbeslutning.

Vær opmærksom på, at artikel 26 og 27 indeholder særlige regler for så vidt angår overgivelse til eller fra Island.

Du kan finde attesten til en NAW på AnklagerNet.

5.1.3 Tredjelande

En udlevering fra et tredjeland til Danmark er ikke nødvendigvis undergivet bestemte betingelser, men vil ofte afhænge af lovgivningen i det konkrete land. Et tredjeland er ikke forpligtet til at udlevere en person fra deres territorium, medmindre dette fremgår af en retsakt, som er tiltrådt af både Danmark og det pågældende land eller en bilateral aftale.

Den europæiske udleveringskonvention af 13. december 1957 er tiltrådt af Danmark, og regulerer således udleveringssager mellem Danmark og de andre lande, som har tiltrådt konventionen. Her kan du se, hvem der har tiltrådt konventionen.

Udleveringskonventionens artikel 2 indeholder ligesom reglerne om den europæiske arrestordre bestemmelse om, at der kan ske udlevering til straffuldbyrdelse, hvis pågældende er idømt mindst 4 måneders fængsel, og til strafforfølgning, hvis forbrydelsen kan straffes med fængsel i 1 år eller mere.

Der er flere afslagsgrunde i udleveringskonventionen, f.eks. i forhold til egne statsborgere, for politiske forbrydelser, dødsstraf eller lignende.

I tilfælde, hvor udlevering mellem Danmark og det pågældende land ikke er reguleret i en fælles konvention eller en bilateral aftale, kan Danmark i anmodningen henvise til principperne i udleveringskonventionen, men det vil i sidste ende være helt op til det pågældende land, om man ønsker at udlevere den pågældende person. Såfremt udlevering nægtes, kan det være hensigtsmæssigt at opretholde den internationale efterlysning i SIS og Interpol, såfremt den efterlyste skulle rejse ud af det land, som har nægtet udlevering.

I forhold til de lande, som Danmark har en bilateral udleveringsaftale med (USA og Canada), henvises til betingelserne i den konkrete aftale.

6. Udfærdigelse af en EAW

Som nævnt udfærdiges en EAW på en særlig formular, der er vedlagt som bilag til rammeafgåelsen om den europæiske arrestordre. Formularen kan findes her ([link](#)). Formularen er opdelt i flere sektioner. Alt afhængig af straffesagens karakter udfyldes de enkelte felter, og formularen sendes til retten i digital form inden afholdelse af retsmøde med henblik på fængslingskendelse og udstedelse af EAW.

Når attesten udfyldes, skal du være særligt opmærksom på følgende:

Pkt. a): I dette felt anføres oplysninger, der er nødvendige for at fastslå den pågældendes identitet. Sørg for at rækkefølgen af navne er korrekte, da udenlandske myndigheder ellers kan have problemer med at identificere personen i elektroniske systemer. Hvis

der er tale om en udlænding, bør navnet så vidt muligt skrives på nationalsproget og ikke ”oversættes”.

Under ”særlige kendetegn.” bør det anføres, hvis den pågældende har særlige tatoveringer, ar eller lignende, der kan bidrage til en sikker identifikation i udlandet. Angiv også her, hvis personen er farlig og muligvis bevæbnet.

Pkt. b): Under pkt. 1. angives oplysningerne for den fængslingskendelse, der ligger til grund for EAW'en. Hvis EAW'en er udstedt på baggrund af en eksigibel dom anføres oplysningerne under pkt. 2.

”Afgørelse, der danner grundlag for arrestordren” skal ud over afgørelsens art (kendelse eller dom) indeholde dato, rettens navn og sagsnummer, navnet på den dommer, der har truffet afgørelsen, og ved kendelser om varetægtsfængsling, fængslingsgrundlaget. Har afgørelsen været kæret eller anket, skal de anførte oplysninger også angives for så vidt angår landsretten.

Pkt. c): ”Straffens varighed” for så vidt angår pkt. nr. 1, skal udfyldes med den i loven anførte højst mulige straf for den pågældende forbrydelse. Punktet knytter sig således til bestemmelsens strafferamme.

Pkt. 2. udfyldes, hvis der er tale om udlevering til straffuldbyrdelse. Såfremt dele af straffen er udstået, eksempelvis, hvis der er tale om en person, der er flygtet for afsoning, skal reststraffen angives. I modsat fald angives den fulde idømte straf.

Pkt. d): Skal kun udfyldes, når der anmodes om udlevering til straffuldbyrdelse af en dom. Oplysningerne vedrører kun selve dommen, og om den pågældende var tilstede under sagens hovedforhandling. Hvis den person, der begæres udleveret, er varetægtsfængslet til strafforfølgning uden at være tilstede, skal dette ikke oplyses.

Hvis der er tale om en udeblivelsesdom i Danmark, hvor ingen af de processuelle garantier i pkt. 3 er opfyldt, vil det pågældende EU-land ikke være forpligtet til at udlevere den pågældende person til straffuldbyrdelse i Danmark.

Pkt. e): Indledningsvis angives antallet af lovovertrædelser som arrestordren vedrører.

”Lovovertrædelser” skal indeholde en beskrivelse af sigtelsen og en gengivelse af den relevante strafbestemmelse, herunder en eventuel særlovgivning, som strafbestemmelsen henviser til. Er der tale om mange forhold, kan der laves en opsummering i stedet for at angive hvert enkelt forhold.

Oftest vil det være mest hensigtsmæssigt at gengive sigtelseerne som anført i retsbogen fra grundlovsforhøret eller forholdene angivet i dommen, hvis der er tale om udlevering til straffuldbyrdelse.

Endvidere skal der krydses af på ”positivlisten”, hvis en eller flere af lovovertrædelserne er omfattet af de forbrydelser, der er listet under pkt. I.

Er der allerede givet en detaljeret beskrivelse af de strafbare forhold, skal der ikke angives yderligere under pkt. II.

Pkt. f): Følgende standardtekst skal altid angives: ”Den pågældende skal fremstilles i retten inden 24 timer efter, at han er indbragt til Danmark, jf. retsplejelovens § 764, stk. 2. I dette retsmøde vil der på ny skulle tages stilling til spørgsmålet om varetægtsfængsling.”

Derudover er pkt. f) ment som en mulighed for at anføre alle oplysninger som kan være af betydning for afgørelsen om udlevering, eller som anholdelseslandet bør være særligt opmærksomme på. Det kunne eksempelvis være oplysninger om restriktioner vedrørende den eftersøgte kontakt med tredjepart på grund af påvirkningsrisiko eller oplysninger om den pågældendes advokat i Danmark, i fald der opstår behov for at denne skal bistå advokaten i den fuldbyrdende medlemsstat.

NB: I fald der er særlige forhold om øget flugtrisiko, påvirkningsrisiko eller andet som er relevant for de udenlandske myndigheder, der skal foretage anholdelse og varetægtsfængsling af personen der begæres udleveret, er det vigtigt at disse oplysninger påføres i EAW attestens boks f.

Pkt. g): Spørgsmål om beslaglæggelse og udlevering af genstande kan alene medtages i arrestordren, hvis den bagvedliggende kendelse tillige vedrører en beslutning om beslaglæggelse mv. Hvis ikke der ønskes beslaglæggelse i forbindelse med udlevering anføres ”finder ikke anvendelse”.

Pkt. h): Hvis en eller flere af de relevante straffebestemmelser indeholder mulighed for idømmelse af livsvarigt fængselsstraf skal der sættes kryds i den øverste boks.

Pkt. i): Under dette punkt anføres i den første boks oplysningerne på den domstol, der udsteder arrestordren, med angivelse af navnet på dommeren, sagsnummer og øvrige kontaktoplysninger.

Nederst angives navn samt kontaktoplysninger på den person ved politikredsen, der kan kontaktes med henblik på den praktiske tilrettelæggelse af overgivelsen.

I anden boks angives Rigsadvokaten som central myndighed. Adresse: Frederiksholms Kanal 16, 1220 København K, tlf. : +45 72689082 og e-mail Rigsadvokaten@ankl.dk. Der angives ikke kontaktperson.

I sidste boks skriver den udstedende dommer under på arrestordren.

Om udfyldelse af de enkelte sektioner i EAW-formularen henvises endvidere til bilag III i håndbogen om udstedelse af en europæisk arrestordre udarbejdet af EU-kommissionen – se link sidst i vejledningen.

7. Straf og andre retsfølger

7.1. Specialitetsprincippet

Danmark må ikke retsforfølge en udleveret person for andre forhold end dem, der er omfattet af udleveringsanmodningen (specialitetsprincippet). Princippet er nævnt i samtlige internationale retsakter, som regulerer udlevering², og bevirker, at domfældelse for yderligere forhold som udgangspunkt er udelukket. Udvidelse kan ske, f.eks. ved samtykke fra den pågældende selv eller samtykke fra det udleverende land.

Påtalemyndigheden skal derfor i sager, hvor en sigtet er udleveret til strafforfølgning i en dansk strafesag, være særligt opmærksom, hvis pågældende efterfølgende mistænkes for yderligere strafbare forhold. I sådanne tilfælde tages kontakt til Rigsadvokaten med henblik på at afklare, hvordan der indhentes samtykke til udvidelse af udleveringsgrundlaget. Det er Rigsadvokaten som central myndighed, der indhenter et eventuelt samtykke om udvidelse fra det udleverende land.

Spørgsmålet om udvidelse af udleveringsgrundlaget og indhentelse af samtykke skal ske, inden der sker domfældelse for de yderligere forhold. Indhentes der ikke forudgående samtykke, kan man i yderste konsekvens være nødsaget til at anke sagen med påstand om frifindelse i de forhold, som ikke er omfattet af udleveringsgrundlaget.

Der kan i forbindelse med udleveringssagen allerede være taget stilling til om specialitetsprincippet er frafaldet. I så fald bør dette fremgå af meddelelsen om udlevering fra udleveringslandet.

Hvis politikredsen/SØIK påtænker at anmode om fængsling for forhold. Der ikke er omfattet af EAW'en anbefales det inden, at kontakte Rigsadvokatens Internationale Enhed.

7.2. Afsoning i hjemland

7.2.1. Udlevering til strafforfølgning

Det udleverende land kan i medfør af rammeafgåelsen om den europæiske arrestordre artikel 5, stk. 3, og konventionen om den nordiske arrestordre artikel 6, stille krav om, at den efterlyste person returneres til det udleverende land efter endt strafforfølgning i Danmark med henblik på afsoning i hjemlandet. En sådan anmodning bør drøftes med Rigsadvokaten som central myndighed, ligesom en eventuel garanti om tilbageførsel stilles af Rigsadvokaten.

7.2.2. Udlevering til straffuldbyrdelse

Såfremt Danmark har anmodet om udlevering af en person til straffuldbyrdelse kan det udleverende land i nogle tilfælde afslå udlevering og i stedet overtage fuldbyrdelsen, jf. rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre artikel 4, stk. 6, og konventionen om den nordiske arrestordre artikel 5, stk. 5. I så fald skal sagen behandles efter reglerne om overførsel af domfældte.

Kompetencen til at træffe beslutning om overførsel til afsoning i udlandet hører under Justitsministeriet.

7.3. Gennemførelse af udlevering

Når de udenlandske myndigheder har truffet afgørelse om, at den pågældende kan udleveres til Danmark, vil dette blive meddelt enten direkte til politikredsen eller via Rigsadvokaten eller Rigspolitiet, International Kommunikation.

Det er Danmark, der skal afhente den efterlyste. Politikredsen aftaler de praktiske detaljer om udleveringen med udleveringslandet. Dette sker sædvanligvis ved, at dansk politi fremsender et forslag til rejseplan, enten direkte eller via Rigspolitiet, International Kommunikation.

Fristen for at gennemføre udlevering på baggrund af en nordisk arrestordre er 5 dage efter at det pågældende land har meddelt, at udlevering kan gennemføres, jf. artikel 19, stk. 2, i konventionen om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande. Fristen kan udsættes under helt særlige omstændigheder, jf. stk. 3-5.

Efter rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre er fristen for at gennemføre udlevering 10 dage, jf. artikel 23, stk. 2. Her kan fristen ligeledes udsættes under helt særlige omstændigheder, jf. stk. 3-4.

I forhold til tredjelande indeholder udleveringskonventionen i artikel 18 regler om, at der kan ske løsladelse hvis udlevering ikke er gennemført 15 dage efter endelig afgørelse, og at der skal ske løsladelse, hvis udlevering ikke er gennemført 30 dage efter endelig afgørelse. De praktiske forhold omkring udlevering fra et tredjeland aftales typisk i tæt samarbejde med Rigspolitiet, International Kommunikation, som kan kommunikere direkte med det pågældende lands Interpol-kontor.

Selv i tilfælde, hvor udlevering sker til Danmark fra et land, som ikke har tiltrådt udleveringskonventionen, finder Rigsadvokaten, at konventionens frister så vidt muligt bør overholdes.

7.4. Transit

Hvis dansk politi ikke kan flyve direkte fra det pågældende land til Danmark med den efterlyste, skal der søges om transittilladelse fra det land, hvor der foretages mellemlanding. Politikredsen fremsætter anmodning om transittilladelse direkte til det fremmede land, eventuelt via Rigspolitiet, International Kommunikation.

Der er ikke behov for transittilladelse ved udlevering mellem to nordiske lande, jf. artikel 21 i konventionen om den nordiske arrestordre

7.5. Efter udlevering

Når politiet har hentet den efterlyste person til Danmark, skal der ske fremstilling i grundlovsforhør senest 24 timer efter, at personen er ankommet til Danmark, jf. retsplejelovens § 764, stk. 2, 2. pkt.

Herefter behandles sagen som en helt almindelig, dansk straffesag. Påtalemyndigheden skal i den forbindelse sikre sig, at der foreligger oplysninger fra det udleverende land om, hvor længe den pågældende har været tilbageholdt eller fængslet i det pågældende land, idet denne periode skal fratrækkes i varigheden af den samlede periode, som vedkommende skal afsone i Danmark i tilfælde af domfældelse.

8. Love og forarbejder

- Den nye lov indsættes
- Lov om udlevering af lovovertrædere (lovbekendtgørelse nr. 838 af 25. august 2005 som senest ændret ved lov nr. 377 af 27. april 2016)
- Den Europæiske Konvention af 13. december 1957 om Udlevering
- 1. tillægsprotokol af 15. oktober 1975 til den Europæiske Konvention om Udlevering
- 2. tillægsprotokol af 17. marts 1978 til den Europæiske Konvention om Udlevering
- 3. tillægsprotokol af 10. november 2010 til den Europæiske Konvention om Udlevering (ej ratificeret af Danmark)
- 4. tillægsprotokol af 20. september 2012 til den Europæiske Konvention om Udlevering (ej ratificeret af Danmark)
- Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den Europæiske Arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (2002/584/RIA)
- Rådets rammeafgørelse af 26. februar 2009 (2009/299/RIA) om ændring af rammeafgørelse 2002/584/RIA mv.
- Skabelon til arrestordre
- Justitsministeriets vejledning om behandlingen af anmodninger om udlevering af lovovertrædere på grundlag af en europæisk arrestordre
- Supplement til vejledning om behandling af anmodninger om udlevering af lovovertrædere på grundlag af en europæisk arrestordre
- Håndbog om anvendelse af den Europæiske Arrestordre
- Konventionen af 15. december 2005 om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk Arrestordre).
- Bekendtgørelse nr. 25 af 13. april 2010 af aftale af 23. juni 2005 med Amerikas Forenede Stater om udlevering
- Bekendtgørelse af traktat af 30. november 1977 med Canada om udlevering

Rigsadvokaturen, den 10. februar 2020

RIGSADVOKATEN

/ Rigsadvokaten

¹ Sverige, Norge, Finland og Island.

² F.eks. udleveringskonventionens artikel 14, rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre artikel 27, konventionen om den nordiske arrestordre artikel 23.